

20180329.032 10:05 0003

De Minister van Justitie en Veiligheid
De heer prof. mr. dr. F.B.J. Grapperhaus
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum
26 maart 2018
Ons kenmerk
TLD/U201800178
Telefoon

Bijlage(n)
2

Onderwerp
Evaluatie Politiewet 2012

Geachte heer Grapperhaus,

Algemeen

Medio november vorig jaar heeft u ons het eindrapport met bijlagen van de commissie Evaluatie Politiewet 2012 toegestuurd. Wij hebben de heer Kuijken, voorzitter van deze commissie, input mee gegeven voor zijn rapport via onze commissie Bestuur en Veiligheid, waar hij in juli 2017 te gast is geweest. De heer Kuijken heeft zijn rapport ook onlangs toegelicht in deze commissie. Mede op basis van deze gesprekken willen wij u graag onze reactie op het evaluatierapport doen toekomen.

Wij zijn van mening dat de commissie Kuijken een goede analyse heeft gegeven van de wijze waarop de huidige politieorganisatie tot stand is gekomen en van de huidige stand van zaken in het reorganisatieproces. De implementatie van de Politiewet is mede als gevolg van de 'herijking' nog niet af en wij zijn het met de commissie eens dat nog geen eindoordeel kan worden gegeven over de effecten van de wet. Tevens zijn wij van mening dat er op dit moment geen reden is om tot fundamentele wijzigingen in de politieorganisatie over te gaan. Wij realiseren ons dat het hele reorganisatieproces de afgelopen jaren veel heeft gevraagd van de politie en waarden het daarom des te meer dat de politie op lokaal niveau wel altijd aanwezig was en adequaat heeft gereageerd als de situatie daarom vroeg.

Wij zijn het met de commissie Kuijken eens dat de politieorganisatie zich de komende jaren verder moet doorontwikkelen en verbeteren. De commissie doet hiervoor ook diverse aanbevelingen. In deze brief geven wij graag onze reactie op een aantal van deze aanbevelingen.

20160320.032 10:05 0004

Balans in verdeling bevoegdheden en verantwoordelijkheden

Wij zijn het eens met de constatering van de commissie dat er een verbetering kan plaatsvinden in de verdeling van de bevoegdheden en verantwoordelijkheden tussen de politie, het gezag op lokaal en regionaal niveau en de minister van JenV. Wij menen dat de minister mede als gevolg van de behandeling van de Politiewet 2012 in de Eerste Kamer teveel bevoegdheden en verantwoordelijkheden over de politie heeft gekregen. De minister vervult daarbij meerdere rollen, te weten eigenaar, opdrachtgever, opdrachtnemer en gezaghebber, die zich soms niet goed tot elkaar verhouden. Dit leidt ertoe dat in de dagelijkse praktijk wordt ervaren dat de politie teveel centraal en vanuit de nationale prioriteiten wordt aangestuurd. Dit gaat ten koste van het gezag over de politie door burgemeesters en officieren van justitie in de lokale en regionale driehoeksoverleggen.

Wij zijn met de commissie van mening dat de korpschef meer beheersbevoegdheden en verantwoordelijkheden moet krijgen, die nu nog bij de minister liggen. Wij denken hierbij bijvoorbeeld aan het opstellen van de politiebegroting en de jaarrekening en het voeren van cao-onderhandelingen. Tegelijkertijd pleiten wij er voor dat de korpschef in de bedrijfsvoering door middel van doormandatering meer ruimte moet bieden voor flexibiliteit en maatwerk in de landelijke eenheden, districten, basisteams en wijkteams. Op die manier ontstaat er ook meer ruimte in de driehoeksoverleggen voor afspraken tussen gezag en politiechefs van districten / basisteams over de aanpak van lokale en regionale prioriteiten.

LOVP

Wij onderschrijven de aanbeveling dat het LOVP moet blijven bestaan en dat dit overleg onder leiding van een onafhankelijk voorzitter moet komen te staan. Het LOVP moet het gremium zijn waar gezag en beheer elkaar ontmoeten en waarbij ieders rol en verantwoordelijkheid helder zijn. Wij hechten eraan dat de minister van JenV als bestuurlijk en politiek verantwoordelijke voor de politieorganisatie zelf aanwezig is en blijft bij het LOVP. Tevens hechten wij eraan dat er naast de regioburgemeesters ook een vertegenwoordiging van gemeenten met minder dan 100.000 inwoners in het LOVP vertegenwoordigd blijft. Wij gaan hierbij uit van een personele unie met het lidmaatschap van de commissie Bestuur en Veiligheid van de VNG, zoals dat ook nu het geval is.

Lokale sturing van de politie

Wij zijn verheugd dat uit de onderliggende rapporten blijkt dat gemeenten meer en beter onderbouwd sturen op de politie door het vormgeven van lokaal of regionaal veiligheidsbeleid. De regierol van het lokaal bestuur over het lokale veiligheidsbeleid is verder versterkt en daarmee ook de doorwerking van de integrale lokale veiligheidsplannen op de lokale politiezorg.

Uit de rapporten blijkt dat de landelijke prioriteiten in de praktijk goed verenigbaar zijn met de lokale prioriteiten. Tegelijkertijd geeft bijna de helft van de burgemeesters aan dat de landelijke prioriteiten ten koste gaan van de lokale prioriteiten. Dit komt met name door de sturing van boven door de korpsleiding op de landelijke prioriteiten. De onderzoekers constateren dat er vooral spanning zit als gevolg van de beperkt beschikbare politiecapaciteit. Veel burgemeesters zijn positief over het functioneren op zich van de politie, maar niet over de beschikbare politiecapaciteit. Hierdoor staat de aandacht voor specifieke lokale problemen onder druk. In zowel grote(re) als kleine gemeenten is er regelmatig sprake van een tekort aan politiecapaciteit. Daarnaast worden in kleine landelijke gemeenten de aanrijtijden niet altijd gehaald vanwege de grote afstanden. De basisteams worden (ook door politiemensen) vaak als groot, anoniem en moeilijk stuurbaar ervaren. Er is een grotere afstand ontstaan tussen politie en de burgers in de wijk. De betrokkenheid van de burger bij de

20180320.032 18:05 0005

politie komt onder druk te staan vanwege de sluiting van politiebureaus, servicepunten met beperkte taakstelling (geen persoonlijke aangifte mogelijk) en afwezigheid van de politie in wijken en buurten.

Gezien de hiervoor genoemde constatering menen wij dat de lokale sturing van de politie de komende jaren aandacht blijft verdienen. De lokale gezagsdriehoek en de daar vastgestelde (lokale) prioriteiten moeten leidend zijn bij de aansturing van de politie. Ook de bijbehorende capaciteit bij de politie in grote en kleine gemeenten blijft de komende jaren een belangrijk aandachtspunt, waarbij tevens de gevolgen van de forse uitstroom de komende jaren bij de politie moet worden betrokken.

Samenwerking politie en boa's

Vanwege de gaten die er de afgelopen jaren zijn ontstaan bij de inzet van politie op lokaal niveau zijn steeds meer gemeenten ertoe over gegaan om toezicht en handhaving in de wijken en buurten in te vullen door middel van de inzet van gemeentelijke boa's. Over het algemeen is er in de dagelijkse praktijk sprake van een goede en gelijkwaardige samenwerking tussen politie en boa's die in de openbare ruimte werkzaam zijn. De politie legt hierbij de focus op de bescherming van de openbare orde en veiligheid en de gemeentelijke boa's op de bescherming van de leefbaarheid in de woon- en leefomgeving. Politie en boa's werken samen, vullen elkaar aan en versterken elkaar. Deze boa's openbare ruimte (domein 1) worden gefinancierd door gemeenten. De gemeenten bepalen in nauw overleg met hun partners in de lokale driehoek voor welke prioriteiten de boa's - gekoppeld aan de prioriteiten van de politie - worden ingezet. Er is naar onze mening geenszins sprake van het ontstaan van een nieuwe lokale politielag, zoals de commissie Kijken aangeeft.

De VNG heeft in voorjaar 2016 een boa-visiedocument 'Handhaving sterk in de openbare ruimte. Omdat de burger dat van ons verwacht' gepresenteerd. In dit document pleiten wij onder meer om de term 'operationele regie' door de politie over de boa's te schrappen. Dit document is met uw ambtsvoorganger in het Strategisch Beraad Veiligheid besproken. Vervolgens is afgesproken om deze term te veranderen in 'operationele samenwerking' op gelijkwaardige basis tussen politie en boa's. De Boa-beleidsregels zijn hierop medio 2017 aangepast. Kennelijk is deze wijziging niet met de commissie Kijken gedeeld.

Mede op verzoek van uw ministerie hebben wij vorig jaar onder onze leden een inventarisatie gehouden van de behoeften die er in de dagelijkse praktijk leven tot wijziging van de Boa-beleidsregels en de bijbehorende domeinlijsten. In oktober 2017 hebben wij u op basis van deze inventarisatie in onze achterban de VNG-inzet voor deze wijziging toegestuurd. Mede gelet op de beperkte politiecapaciteit in de wijken en buurten de afgelopen jaren én de aanstaande forse uitstroom bij de politie, pleiten wij voor meer inzet én extra bevoegdheden voor de gemeentelijke boa's. Onze leden doen hierbij een dringende oproep om boa's meer bevoegdheden te geven bij de handhaving van lichte verkeersovertredingen in woonwijken, winkelgebieden en schoolomgeving. Gemeenten moeten helaas constateren dat het aantal verkeersdoden en -gewonden de laatste jaren toeneemt, terwijl de vaak arbeidsintensieve verkeershandhaving op lokale wegen achter blijft. Tevens pleiten gemeenten voor het opnieuw invoeren van de pv-vergoeding én voor een grotere rol voor de lokale driehoek bij de besluitvorming over de toekenning van geweldsmiddelen en -bevoegdheden. Kortheidshalve wijzen wij u graag naar ons boa-visiedocument en de VNG-inzet tot wijziging van de Boa-beleidsregels (zie bijlagen).

201903201032 10:05 0809

Slot

Wij hebben ons in deze brief beperkt tot een aantal onderwerpen die voor ons het meest van belang zijn. Voor het overige kunnen wij u verwijzen naar de schriftelijke reactie van Bureau regioburgemeesters, die wij in grote lijnen kunnen onderschrijven.

Met vriendelijke groet,
Vereniging van Nederlandse Gemeenten

J. Kriens
Algemeen Directeur

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

HANDHAVING STERK IN DE OPENBARE RUIMTE

Omdat de burger dat van ons verwacht

Colofon

Foto's
Arenda Oomen

Opmaak
Chris Koning (VNG)

Maart 2016

2

VERENIGING VAN NEDERLANDSE GEMEENTEN

Inleiding

Een veilige en leefbare woonomgeving is belangrijk voor inwoners. Boa's openbare ruimte hebben daarbij een steeds belangrijker rol. Zij zijn zichtbaar op straat en treden zo nodig op om buurten en wijken veilig en leefbaar te maken én te houden.

De boa heeft zich in de afgelopen jaren ontwikkeld tot een professionele handhaver. Die professionaliseringsslag gaat ook de komende jaren door. Ontwikkelingen in de maatschappij, de decentralisaties in het sociaal domein en de terugtrekkende politie zorgen ervoor dat er steeds meer wordt verwacht van boa's door zowel burgers als de overheid.

Een boa is volgens de letterlijke betekenis een buitengewoon opsporingsambtenaar. Maar in de praktijk is een boa meer dan dat. Hij is zichtbaar aanwezig in de openbare ruimte. Hij stimuleert mensen om zich aan de regels te houden en zo bij te dragen aan een plezierige woonomgeving. Hij is een extra paar ogen en oren voor de gemeente, voor de politie, voor jeugdwerkers, voor sociale wijkteams.

De boa is een gemeentelijke handhaver in de breedste zin van het woord. In deze visie spreken we daarom verder van 'handhavers'. We geven een beeld van de taakinvulling, verantwoordelijkheden, bestuurs- en strafrechtelijke instrumenten en opleiding die handhavers volgens gemeenten in 2020 moeten hebben om de leefbaarheid te bevorderen en overlast aan te pakken. Dat doen we deels door de ogen van twee handhavers. We benoemen welke negen randvoorwaarden volgens ons nodig zijn voor een sterke handhaver en lichten deze vervolgens toe in de maatschappelijke context.

Deze visie is tot stand gekomen met inbreng uit beleid, praktijk en wetenschap. De VNG heeft daarvoor gesprekken gevoerd met gemeenten, wetenschappers én boa's zelf over de ontwikkelingen van de afgelopen jaren, vraagstukken en knelpunten in de praktijk en de toekomst van de handhaving in de openbare ruimte.

Maak kennis met de handhaver 2020

Dit zijn Thomas en Monique¹, handhavers in 2020. Zij werken onder verantwoordelijkheid van het gemeentebestuur aan een betere leefbaarheid in hun stad. Daar zijn ze trots op. Thomas en Monique hebben veel contact met inwoners. Ze hebben primair een handhavende functie en stellen zich dienstbaar op. Ze zijn het gezicht van de gemeente in de openbare ruimte, de ogen en oren op straat.

Thomas en Monique stimuleren inwoners om zich aan de wet te houden en grijpen zo nodig in, of het nu gaat om verloedering, jeugdoverlast of fietsen zonder licht. Daarbij kunnen ze gebruik maken van een breed instrumentarium van bestuursrechtelijke en strafrechtelijke instrumenten, variërend van een waarschuwend gesprek tot een boete.

¹ Gefingeerde namen. De voorbeelden en quotes die in deze visie zijn toegeschreven aan Thomas en Monique komen uit de gesprekken met boa's en hun leidinggevend.

Thomas en Monique zijn nadrukkelijk en zichtbaar aanwezig in de openbare ruimte en weten wat er speelt. Ze hebben daarmee een sterke informatiepositie binnen zijn eigen organisatie en voor andere instanties waaronder de politie en zorgverleners. Ze handhaven waartoe ze bevoegd zijn en schakelen andere instanties in waar nodig. Ze nemen dan ook deel aan verschillende horizontale netwerken, zowel intern als extern.

Thomas en Monique werken goed samen met de politie. Gemeente en politie hebben vanuit de burger immers de gezamenlijke opdracht om een veilige en leefbare woonomgeving te bevorderen. Dit betekent dat de politie en de handhavers mét elkaar werken in plaats van naast elkaar. Ieder vanuit de eigen rol.

Thomas en Monique komen op straat in aanraking met toenemende agressie en met een verscheidenheid aan personen die problemen hebben of overlast kunnen veroorzaken, zoals verwarde personen, dak- en thuislozen en groepen jongeren. Dankzij diverse trainingen, waaronder gespreks- en benaderingstechnieken, weten ze hoe ze daarmee om moeten gaan. Ze voelen in elke situatie aan welke bejegening en aanpak op dat moment het best passend is. Ze weten dat de manier waarop zij iemand aanspreken bepalend is voor de rest van het gesprek. Ze beoordelen per situatie de juiste actie, variërend van een waarschuwend gesprek tot het uitschrijven van een boete.

Problemen in de openbare ruimte beperken zich niet tot kantoortijden. Daarom zijn Thomas en Monique flexibel inzetbaar. Omdat ze 's nachts in het uitgaansgebied in opstootjes terecht kunnen komen, denkt de burgemeester na om uit voorzorg en voor hun eigen veiligheid pepperspray en een wapenstok aan te vragen en hierover in overleg te treden met de lokale driehoek. Gelukkig hebben ze nog geen noemenswaardige incidenten gehad.

Negen randvoorwaarden voor de handhaver 2020

Om te komen tot de handhaver 2020 zoals hiervoor beschreven, gelden een aantal randvoorwaarden.

1. De gemeente moet een strategische visie op handhaving hebben en nadenken over de daaruit voortvloeiende taken en bevoegdheden voor handhavers.
2. Handhavers moeten ook kunnen optreden tegen lichte verkeersovertredingen. Het takenpakket in domein I van de domeinlijst moet hiermee worden uitgebreid. In de toekomst kunnen wellicht ook taken uit andere domeinen worden toegevoegd.
3. De lokale driehoek moet gaan over het toekennen van de geweldsbevoegdheid en geweldsmiddelen. De driehoek kan op basis van de specifieke situatie bepalen of een handhaver de beschikking moet hebben over geweldsmiddelen.
4. Politie en handhavers moeten horizontaal samenwerken op basis van gelijkwaardigheid, ieder vanuit zijn eigen rol en verantwoordelijkheden. Taken kunnen soms overlappen, wat het belang van goede samenwerking onderstreept.
5. De term operationele regie, die wordt gebruikt bij de samenwerking tussen politie en handhavers, past niet bij gelijkwaardige samenwerking. Deze term moet daarom verdwijnen.
6. Handhavers en politie moeten (beperkt) toegang hebben tot elkaars systemen om informatie met elkaar te kunnen delen. Ook gezamenlijke briefings en het gebruiken van eenzelfde operationeel communicatiekanaal (bijvoorbeeld C2000) dragen bij aan goede afstemming.
7. In de permanente her- en bijscholing van handhavers moet meer aandacht zijn voor gespreks- en benaderingstechnieken en het bestuursrecht.
8. In 2020 gebruiken alle gemeenten in Nederland het VNG-modeluniform. Het modeluniform maakt de handhaver herkenbaar. Dat maakt het bovendien gemakkelijker om de taken en bevoegdheden van handhavers onder de aandacht te brengen bij inwoners.
9. In het functieprofiel van de handhaver staat over welke vaardigheden de handhaver moet beschikken. De aanstellingsprocedure wordt vereenvoudigd zodat lange doorlooptijden worden voorkomen.

Lokale prioriteiten en inzet handhaving

Elke vier jaar stelt de gemeenteraad een integraal veiligheidsplan vast. Hierin wordt de bijdrage van de politie en andere partners van de gemeente afgestemd. Deze lokale prioritering en het bijbehorende uitvoeringsplan zijn medebepalend voor de inzet van handhaving. Ook in andere (handhavings) programma's staan beleidsvoornemens die het werk van de gemeentelijke handhaver raken, bijvoorbeeld over parkeerbeleid of alcoholmisbruik onder jongeren. In de driehoek met politie en justitie vindt afstemming plaats over de benodigde Inzet.

In de handhavingsstrategie bepaalt de gemeente per taakaccent hoe nalevingsgedrag wordt bevorderd en welke instrumenten daarbij worden ingezet. Handhavers beperken zich echter niet tot hun taakaccent. Ze werken contextgedreven en wijkgericht. Voor de geloofwaardigheid is het bovendien van belang dat handhavers in heterdaadsituaties altijd optreden, los van het taakaccent.²

Belangrijke thema's

Nederland is de afgelopen jaren objectief gezien veiliger geworden. Toch ervaren inwoners dat niet zo. Het percentage inwoners dat zich wel eens onveilig voelt is de laatste jaren stabiel. Volgens de Veiligheidsmonitor 2014 voelt 36 procent van de inwoners zich wel eens onveilig.³ De directe omgeving heeft veel invloed op de veiligheidsbeleving: Mensen voelen zich bijvoorbeeld minder veilig in een verloederende buurt.

² In het verlengde hiervan verdient het de aanbeveling om ook boa's algemeen bevoegd te laten zijn voor artikel 184 Wetboek van Strafrecht waarin het niet opvolgen van een bevel een bevel of vordering van een opsporingsambtenaar strafbaar wordt gesteld. Op dit moment zijn boa's daartoe niet bevoegd.

³ CBS Veiligheidsmonitor 2014

Werken aan leefbaarheid en tegengaan van verloedering betekent werken aan veiligheid. De lokale prioriteiten voor veiligheid liggen onder meer op dit gebied. Handhavers zijn uitermate geschikt om daaraan een bijdrage te leveren via de aanpak van bijvoorbeeld woonoverlast of overlast door groepen jongeren. De politie beperkt zich meer tot kerntaken en komt (gevoelsmatig) op grotere afstand van gemeenten te staan.

Breed instrumentarium en signaalfunctie

Het uitgangspunt voor 2020 is een handhaver die beschikt over de juiste instrumenten voor de aanpak van veelvoorkomende ergernissen en overlast en voor het bevorderen van de leefbaarheid. Het uiteindelijke doel is het gedrag zo te beïnvloeden dat ongewenst en ongepast gedrag zo min mogelijk voorkomt en overlast kan worden voorkomen.

De kracht van de handhaver is dat hij beschikt over een breed instrumentarium. Hij kan vanuit zowel het bestuursrecht als het strafrecht handelen. Afhankelijk van de handhavingsstrategie en de situatie kiest hij een bepaald instrument. Hij kan variëren tussen een dienstverlenend gesprek, waarschuwend gesprek en een lik-op-stukbeleid door het opleggen van een bestuurlijke boete of een bestuurlijke strafbeschikking. Bovendien heeft hij vanuit het bestuursrecht ook de mogelijkheid om herstelsancties in te (laten) zetten of om aanpassingen te vragen in de openbare ruimte bij zijn gemeentelijke partners. De combinatie van deze instrumenten maakt dat de handhaver zeer effectief kan handelen.

Het werkgebied van de handhaver is de openbare ruimte. Maar ook in situaties die niet direct van invloed zijn op de leefbaarheid in de openbare ruimte, kunnen handhavers van meerwaarde zijn. Zij kennen hun buurt goed en kunnen signaleren dat 'achter de voordeur' hulp nodig is. Zij pakken dit niet zelf op, maar schakelen de juiste gemeentelijke collega's of instanties in.

Vanuit de handhavingsstrategie kunnen gemeenten ook kiezen of het dragen van een uniform wenselijk is of juist niet. In sommige situaties bereiken 'onzichtbare' handhavers juist meer resultaat.

Thomas komt regelmatig jeugdgroepen tegen op straat. Deze groepen kunnen overlast veroorzaken. Jeugdoverlast is zelfs de meest voorkomende overlast in de sociale sfeer van een woonbuurt. "Voor jongeren is een andere aanpak nodig dan voor volwassenen. Een boete is niet altijd het meest doeltreffend bij jeugdoverlast. Ik ga daarom regelmatig het gesprek aan met de jongeren. Ik probeer de groepsdynamiek te begrijpen en een relatie met de jongeren op te bouwen. Zo krijg ik informatie en kan ik proberen het gedrag van de jongeren positief te beïnvloeden, zodat de groep uiteindelijk minder overlast veroorzaakt voor bewoners en ondernemers."

Thomas moet dus vlot kunnen handelen, een betrouwbare partner zijn en ook buiten zijn eigen mogelijkheden denken om jongeren op weg te helpen en problemen op te lossen.

Als Thomas ziet dat een jongere zorg nodig heeft of als juist een aanpassing nodig is in de fysieke ruimte om de overlast te verminderen, dan neemt hij daarover contact op met zijn collega's of andere instanties. Hij merkt dat zorg en veiligheid steeds meer met elkaar verbonden zijn sinds de decentralisaties in het sociaal domein.

Uitbreiding takenpakket met lichte verkeersovertredingen

Het huidige pakket aan bevoegdheden is ontoereikend om aan de vraag en verwachtingen van inwoners te voldoen. Gemeentelijke handhavers kunnen momenteel niet optreden tegen lichte verkeersovertredingen, zoals snelheidsovertredingen in een 30 km/urzone, rijden door rood licht en fietsen zonder verlichting, en de politie heeft te weinig capaciteit om hierop in te zetten. Gevolg is dat er weinig gebeurt tegen dit soort overtredingen, terwijl één op de drie Nederlanders in 2014 verkeersoverlast ondervond in de directe leefomgeving⁴. Zij ergeren zich daaraan en verwachten dat de overheid optreedt.

Verkeersveiligheid staat daarom ook de komende jaren in de top 10 van prioriteiten op het gebied van veiligheid van gemeenten.⁵ Gemeenten zouden hier (ook) op moeten kunnen handhaven om zo de overlast van verkeer in woonwijken te verminderen. Ze hebben dan een congruent bevoegdhedenpakket dat beter toegespitst is op de handhaving van de leefbaarheid en de aanpak van veelvoorkomende overlast.

Een toevoeging aan de huidige bevoegdheden betekent overigens niet dat elke gemeente deze ook automatisch zal benutten. Gemeenten kiezen zelf welke taken de handhaver oppakt, alleen of samen met de politie. Ze houden daarbij rekening met de personele capaciteit en het beschikbare budget⁶. Het helpt als er ook kan worden gekozen voor tijdelijke uitbreidingen of experimenten om de handhaving op het gewenste manier te kunnen inrichten. Een uitbreiding van het bestaande takenpakket geeft

⁴ CBS Veiligheidsmonitor 2014

⁵ BMC Rapport Prioriteiten in Veiligheid, in opdracht van de VNG

⁶ De commissie-Rinnooy Kan pleit in het advies 'Bepalen betekent betalen' voor een directere band tussen kosten en baten. De baten van lokale handhaving (boeteopbrengsten) moeten volgens Rinnooy Kan ook lokaal neerslaan. De VNG werkt aan een voorstel waarin dit specifiek voor dit thema is uitgewerkt

echter wel meer mogelijkheden om keuzes te maken die beter aansluiten bij de verwachtingen van inwoners.

Geweldsbevoegdheden en -middelen

De afgelopen jaren is het accent van de taken van de handhaver in de openbare ruimte veranderd. Handhavers werken bijvoorbeeld vaker 's nachts in uitgaansgebieden. Handhavers worden in beginsel niet ingezet in gevaarlijke situaties, maar krijgen wel meer te maken met incidenten of agressie door bijvoorbeeld mensen die onder invloed zijn van alcohol of drugs.

Het is een verantwoordelijkheid van de werkgever, dus de gemeente, om handhavers voldoende uit te rusten voor de uitoefening van hun taak en aandacht te hebben voor hun veiligheid. Dit betekent ook dat er vanuit een handhavingsvisie moet worden nagedacht over aspecten als geweldsbevoegdheden, geweldsmiddelen, uitrusting met portofoon, het werken in koppels en bijstand van de politie in geval van noodsituaties.⁷ De gemeente zou vanuit haar verantwoordelijkheid voor de werknemers meer zeggenschap moeten hebben over het al dan niet toekennen van geweldsmiddelen.

Nu kunnen handhavers alleen over geweldsmiddelen (wapenstok en pepperspray) beschikken als er in het verleden incidenten zijn geweest.⁸ Dit zou echter ook moeten kunnen vóórdat het kwaad is geschied. In navolging van het noodzaakcriterium⁹ moet de aanvraag van geweldsbevoegdheid

7 Dit staat los van het leefbaarheids criterium dat door de minister van Veiligheid en Justitie in het leven is geroepen om toekomstige uitbreidingen van het boa domein openbare ruimte aan te toetsen.

8 De gemeente vraagt geweldsmiddelen aan bij de Minister van Veiligheid en Justitie. Vervolgens geeft de politie vanuit de toezichhoudende rol advies aan de Minister van Veiligheid en Justitie over de noodzaak en toekenning van geweldsmiddelen. De politie bepaalt op basis van incidenten uit het verleden of er een potentieel risico is op geweld. Als er geen incidenten hebben plaats gevonden, is volgens deze methode geen geweldsmiddel noodzakelijk.

9 Voorheen gaf de politie advies aan de Minister van Veiligheid en Justitie of de inzet van een boa noodzakelijk was of dat deze taak beter kon worden uitgeoefend voor de politie. Dit noodzaakelijkheids criterium is in 2014 verplaatst naar de lokale driehoek. Dat betekent dat daar wordt afgestemd over de inzet van boa's.

en geweldsmiddelen worden verplaatst naar de lokale driehoeken. Centraal daarbij staat de vraag wat er nodig is om de handhaver op een veilige manier zijn taak te kunnen laten uitvoeren. De taakstelling van de handhaver, diensttijden, back-upmogelijkheden door politie en niet in de laatste plaats de werkomgeving zijn belangrijke factoren om te bepalen of het toekennen van geweldsmiddelen nodig is. Uiteraard moeten handhavers beschikken over de geweldsbevoegdheid en over de juiste kwalificaties om geweld te kunnen toepassen. Dit betekent dat de handhavers worden opgeleid voor de geweldsmiddelen die zij daadwerkelijk toegekend krijgen.

Via sociale media is steeds meer beeldmateriaal te vinden van agressie tegen handhavers. Uit onderzoek is gebleken dat het zichtbaar gebruiken van bodycams een deëscalerende werking heeft en dus een goed hulpmiddel kan zijn. Bodycams zijn bovendien behulpzaam om eventueel geweld tegen een handhaver achteraf aan te tonen en de agressor op te sporen.

Samenwerking met de politie

De natuurlijke samenwerkingspartner van de handhaver is de politie. De politie en handhavers opereren immers in eenzelfde gebied, waarbij de taken soms overlappen. De grens tussen veiligheid (politie) en leefbaarheid (handhaver) kan vaag zijn. Afspraken over de prioriteiten en taakverdeling worden vastgelegd in het integraal veiligheidsplan en in diverse uitvoeringsplannen. Een goede samenwerking op basis van gelijkwaardigheid is dus belangrijk. Dit betekent ook respect hebben voor elkaars rol en elkaar bijstaan daar waar nodig. Verschillen van inzicht – bijvoorbeeld wanneer een handhaver overgaat tot aanhouding en de politie hier geen prioriteit aan hecht – moeten niet publiekelijk worden beslecht.

Thomas: "Het is wel eens gebeurd dat ik iemand om een legitimatiebewijs vroeg, maar dat de persoon in kwestie dat niet wilde tonen. Ik heb hem toen aangehouden en op het moment dat de politie kwam, liet deze persoon zijn legitimatiebewijs wél zien. De politie liet hem vervolgens gaan in plaats van hem mee te nemen naar het bureau. Daar baal ik dan van, maar ik ga er op straat geen discussie over aan. Daar schieten we niks mee op."

Handhavers brengen veel tijd door in de wijken en zijn daarom een belangrijke informatiebron voor de politie. Observaties van handhavers zijn bijvoorbeeld nuttig voor de politie in het kader van opsporing. De informatieposities van beide partijen geven, wanneer goed benut, een compleet beeld van wat er op het gebied van veiligheid en leefbaarheid speelt in een gemeente. Door deze informatie te combineren kan goed worden bepaald wat de prioriteiten zijn voor een veilige en leefbare woonomgeving.

Bij een horizontale samenwerking is het begrip operationele regie niet passend. Operationele regie impliceert een ongewenste hiërarchie. Het veroorzaakt onduidelijkheid en verwarring en staat ook een gelijkwaardige samenwerking in de weg. Dit begrip zou daarom moeten verdwijnen.

Informatiedeling

Bij een efficiënte samenwerking tussen politie en handhavers hoort efficiënte onderlinge communicatie. Dit betekent bijvoorbeeld het organiseren van gezamenlijke briefings, toegang tot elkaars bureaus en het (gedeeltelijk) kunnen raadplegen van elkaars informatie. Daarnaast is het van belang dat de politie ook informatie over bijvoorbeeld gevaarlijke personen, vermissingen of een oproep tot reanimatie doorgeeft aan de handhavers. Enerzijds vanuit de veilige publieke taak, anderzijds vanuit de signalerende functie.

Ook is een goede afstemming met de meldkamer nodig over het oppakken van meldingen, incidenten en het doorzetten daarvan naar de politie. Het gebruik van hetzelfde communicatiekanaal (bijvoorbeeld C2000) kan zeer behulpzaam zijn in samenwerkingsprojecten en vanwege de aanwezigheid van de noodknop.

Monique: "Ik was een keer aan het surveilleren toen collega's van de politie met kogelvrije vesten voorbij kwamen rennen. Er bleek een overval gaande te zijn. Als ik een porto met gedeeld kanaal had gehad, dan had ik geweten dat er iets aan de hand was en dat ik afstand moest houden."

Professionaliteit en imago

De handhavers hebben de afgelopen jaren een grote professionaliseringslag gemaakt, mede door de komst van de permanente her- en bijscholing. De verwachting is dat dit de komende jaren doorzet. Het VNG-modeluniform heeft een bijdrage geleverd aan de herkenbaarheid van handhavers. Naar verwachting is in 2020 het merendeel van de gemeenten overgestapt op het modeluniform.

Professionalisering en herkenbaarheid dragen bij aan het imago van handhavers, maar het imago valt of staat met hoe handhavers zich gedragen. Handhavers moeten zich ervan bewust zijn dat zij het gezicht zijn van de gemeente. Goede sociale vaardigheden zijn noodzakelijk, evenals een goed gevoel voor welke aanpak het best passend is in verschillende situaties. De handhaver moet kunnen anticiperen en proactief kunnen opereren. Opleidingen moeten aansluiten bij wat een handhaver in de dagelijkse praktijk nodig heeft. In trainingen moet dus niet alleen aandacht zijn voor strafvordering, maar ook voor het bestuursrecht en voor gespreks- en benaderingstechnieken.

De functie van de handhaver wordt ingericht op basis van een opgesteld handhavingsprofiel. Hierin moet duidelijk staan over welke vaardigheden de handhaver moet beschikken.

De gemeente is verantwoordelijk voor de inzet van gemeentelijke handhavers en bepaalt dan ook hoeveel handhavers noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de diverse taken. Een handhaver kan niet volledig worden ingezet zolang hij niet over zijn akte beschikt en officieel is beëdigd voor zijn boa bevoegdheid. Door de aanvraagprocedure te vereenvoudigen, worden lange doorlooptijden voorkomen. Dit begint bij het niet meer hoeven aan te tonen dat de gemeente boa's nodig heeft. Het afleggen van de eed bij de politiechef is de laatste stap. Het verdient de aanbeveling nader te onderzoeken wat de mogelijkheden zijn om dit bij de gemeenten plaats te laten vinden evenals het toewerken naar één landelijke beëdiging.

Tot slot

De Nederlandse samenleving is continu in beweging. Inwoners willen een veilige en leefbare woonomgeving. Ze hebben daarbij behoefte aan een zichtbare overheid, maar willen ook zelf een positieve bijdrage leveren. Elke wijk kent haar eigen problemen. Gemeenten hebben als eerste overheid het meest zicht op wat zich dichtbij de inwoners afspeelt. Zij zijn bij uitstek in staat om hierop in te spelen, omdat zij het beste overzicht hebben van de lokale behoeften.

De opkomst van nieuwe technologieën zorgt voor nieuwe mogelijkheden om inwoners te betrekken bij de leefbaarheid en veiligheid in hun eigen buurt. De overheid heeft steeds meer oog voor de zelfredzaamheid en het zelf organiserend vermogen van inwoners en probeert hen ook nadrukkelijker te betrekken, bijvoorbeeld door inwoners via een app meldingen te laten doen van overlast of door vormen van inspraak te organiseren waarbij inwoners de prioriteiten voor hun eigen wijk mogen aangeven. Gemeenten kunnen de kennis en betrokkenheid van buurtbewoners en ondernemers benutten om verbeteringen te realiseren of sociale druk te creëren. Inwoners kunnen zelfs actief een rol spelen in de veiligheid van de leefomgeving.

De overheid moet zich aanpassen aan de veranderende samenleving en aan de maatschappelijke opgaven. Dit betekent dat blijvend moet worden nagedacht over integrale handhaving en daarbij ook de huidige indeling van domeinen onder de loep moet worden genomen. Ook de handhaver 2020 houdt rekening met deze veranderingen en met de behoefte van inwoners om mee te doen. Zo speelt de handhaver ook in 2020 een rol van betekenis.

Bijlage 1. Procesbeschrijving

Voor het schrijven van deze visie heeft de VNG veel informatie uit het veld opgehaald via interviews, focusgroepen en werkbezoeken, en tijdens een tweetal workshops in de Week van de BOA.

De volgende gemeenten hebben deelgenomen aan interviews, focusgroepen en/of werkbezoeken:

- Amsterdam (300.000+ inwoners)
- Den Haag (300.000+ inwoners)
- Doetinchem (50.000-100.000 inwoners)
- Dordrecht (100.000+ inwoners)
- Ede (100.000+ inwoners)
- Eindhoven (100.000+ inwoners)
- Groningen (100.000+ inwoners)
- Haarlem (100.000+ inwoners)
- Haarlemmermeer (100.000+ inwoners)
- Hengelo (50.000-100.000 inwoners)
- Kerkrade (25.000-50.000 inwoners)
- Leeuwarden (100.000+ inwoners)
- Leiden (100.000+ inwoners)
- Oegstgeest (<25.000 inwoners)
- Oss (25.000-50.000 inwoners)
- Oudewater (<25.000 inwoners)
- Pijnacker-Nootdorp (50.000-100.000 inwoners)
- Rotterdam (300.000+ inwoners)
- Utrecht (300.000+ inwoners)
- Waddinxveen (25.000-50.000 inwoners)
- Zaanstad (100.000+ inwoners)

De workshop 'Kansen en uitdagingen voor de boa Openbare Ruimte' tijdens de Week van de BOA in Apeldoorn had in totaal ongeveer vijftig deelnemers uit verschillende gemeenten. Met hen is gesproken over welke ontwikkelingen zij zien in het domein. Onder hen waren

10130320-002
10:05
0014
13

voornamelijk deelnemers uit middelgrote en kleinere gemeenten.

Daarnaast is er contact geweest met beroepsorganisaties waaronder Beboa en Vakgroep ACP- BOA en wetenschappers Bas van Stokkom (Radboud Universiteit Nijmegen), Arnt Mein (Verwey-Joncker Instituut) en Eric Bervoets (Bureau Lokale Zaken).

Bijlage

Ministerie van Veiligheid en Justitie
T a v. mevrouw mr. J.G. Vegter
Postbus 20301
2500 EH 'S-GRAVENHAGE

Datum
11 oktober 2017
Ons kenmerk
TLD/U201700737
Telefoon

Bijlage(n)

1

Onderwerp
Beleidsregels boa en domeinlijsten (vervolg)

Geachte mevrouw Vegter,

Bij brief van 11 september jl. hebben wij u onze eerste, voorlopige reactie doen toekomen over de behoeften die er in de dagelijkse praktijk leven bij gemeenten tot aanpassing van de huidige Beleidsregels boa en de bijbehorende domeinlijsten. Zoals aangegeven in deze brief hebben wij deze eerste, voorlopige reactie besproken met onze bestuurders in de vergadering van de commissie Bestuur en Veiligheid van 4 oktober. De commissie heeft ingestemd met de inhoud van deze reactie en heeft nog een aandachtspunt toegevoegd, te weten de informatie-uitwisseling tussen boa's van de verschillende domeinen. Kortheidshalve verwijzen wij u naar de bijgevoegde, aangepaste notitie met de inzet van de VNG voor wijziging van de Beleidsregels boa en de bijbehorende domeinlijsten.

Mocht u vragen hebben over de inhoud van deze notitie, dan zijn wij graag bereid een nadere toelichting te geven.

Met vriendelijke groet,
Vereniging van Nederlandse Gemeenten

K. Breed
Directeur Beleid Lokale Democratie

Vereniging van Nederlandse Gemeenten
Nassaulaan 12 Den Haag | Postbus 30435 | 2500 GK Den Haag
070 173 43 91 | info@vng.nl

vng.nl

Inzet VNG voor wijziging Beleidsregels Buitengewoon Opsporingsambtenaar én wijziging domeinlijsten

Mede op verzoek van het ministerie van VenJ heeft de VNG een uitvraag gedaan onder gemeenten naar de in de praktijk levende behoefte tot aanpassing van de Beleidsregels boa en de bijbehorende domeinlijsten. VNG heeft deze uitvraag gedaan via de reguliere ambtelijke overleggen met G4 en G32 en via VNG-fora, een intranet-website waarop alle gemeenten zijn aangesloten. De focus bij deze uitvraag heeft gelegen bij de boa's werkzaam in domein1 'Openbare ruimte', omdat de VNG alleen voor dit domein actief is voor gemeenten. De uitvraag heeft geleid tot een groot aantal reacties. Op basis van de ingekomen reacties en de VNG-visie "Handhaving sterk in de openbare ruimte. Omdat de burger dat van ons verwacht" is deze notitie tot stand gekomen.

Boa's bevoegd in meerdere domeinen / uitbreiding domeinlijst 1

Veel gemeenten pleiten ervoor om in de Beleidsregels expliciet de mogelijkheid op te nemen dat boa's in meerdere domeinen (bijv. 2) werkzaam mogen zijn. Vaak wordt de combinatie van domein 1 en 2 (Milieu, welzijn en infrastructuur) genoemd en in een enkel geval ook de combinatie domein 1 en 4 (Openbaar vervoer). Als concrete voorbeelden worden genoemd:

- Bevoegdheden op gebied vaartoezicht uit domein 2 die ook door boa's uit domein 1 moeten kunnen worden toegepast. Niet alleen *gehele* Binnenvaartpolitiereglement, maar ook regelgeving voor grote rivieren (bijv. Rijnvaartpolitiereglement /RPR) en Scheepvaartverkeerswet.
- Handhavers op het water (domein 2) ook bevoegd maken tot handhaven parkeren en afval (domein 1).
- Aanpak diefstal en verduistering uit domein 2 ook door boa's domein 1 laten handhaven.
- Straat schoonhouden rondom inrichtingen (25 meter) uit domein 2 ook door boa's domein 1 laten handhaven.
- Aanpak dierenmishandeling in openbare ruimte en maaien in broedseizoen uit domein 2 ook door boa's domein 1 laten handhaven.
- Controle taxiboordcomputers uit domein 4 ook door boa's domein 1 laten handhaven.

De VNG pleit ervoor meer flexibele inzet van gemeentelijke boa's mogelijk te maken door gemeenten de mogelijkheid te geven om boa's op meerdere domeinen (bijv. max. 2) in te zetten of domeinlijst 1 uit te breiden met feiten die nu alleen in domeinlijst 2 en 4 zijn opgenomen. Uiteraard heeft dit ook gevolgen voor de opleiding van de boa's.

Handhaving lichtere verkeersovertredingen

De VNG bepleit al langer de uitbreiding van de bevoegdheden van boa's domein 1 met de handhaving van lichtere verkeersovertredingen in verband met het veilig en leefbaar houden van de lokale woon- en leefomgeving. In de dagelijkse praktijk blijkt dat de politie hier niet / volstrekt onvoldoende aan toe komt. In alle ingekomen reacties van gemeenten wordt dit pleidooi onderschreven. Korthedshalve wordt verwezen naar de VNG-boa-visie, de VNG-positionpaper Bestuurlijke boete overlast in openbare ruimte en lichte verkeersovertredingen en de VNG-reactie op het IBO-rapport verkeershandhaving. Zie daarbij ook de lijst met lichtere verkeersovertredingen die de VNG graag door boa's en/of via bestuurlijke boete wil kunnen laten handhaven.

Aanvullend aan deze lijst hebben gemeenten nog de volgende verkeersovertredingen genoemd die ook door boa's moeten kunnen worden afgedaan:

- Handhaving van te brede en/of te zware voertuigen op smalle, landelijke wegen en in oude binnensteden
- Tonen rijbewijs (art. 107 WVV), kentekenbewijs (art. 160 WVV) en APK (art. 72 WVV).

10180320.032 10:06 0016

Ook geeft een aantal gemeenten aan graag een pilot te willen doen met handhaving van lichte verkeersovertradingen.

PV-vergoeding

Veel gemeenten geven aan dat zij bereid zijn te investeren in extra handhavingscapaciteit door de inzet van gemeentelijke boa's, maar geven daarbij aan dat zij hiervoor wel een vergoeding van het Rijk willen ontvangen. Het opnieuw invoeren van de PV-vergoeding als bijdrage in de totale kosten wordt door veel gemeenten als oplossing genoemd. Ook de invoering van een bestuurlijke boete bij de handhaving van lichtere verkeersovertradingen wordt veel genoemd.

De VNG pleit voor het opnieuw invoeren van de pv-vergoeding en de invoering van een bestuurlijke boete bij de handhaving van lichtere verkeersovertradingen mogelijk te maken. Het wetsvoorstel hiertoe is indertijd door de Tweede Kamer aanvaard en kan zo opnieuw worden ingebracht.

Geweldsbevoegdheden en –middelen

Veel gemeenten pleiten ervoor om de mogelijkheid van toepassing van geweldsbevoegdheden en –middelen door gemeentelijke boa's te versoepelen. Gemeenten zijn als werkgever als eerste verantwoordelijk voor het welzijn en de gezondheid van de gemeentelijke boa's. De VNG pleit daarom voor een grotere rol van de burgemeester en de lokale driehoek in de procedure rondom de toekenning van geweldsbevoegdheden en –middelen aan gemeentelijke boa's. De toetsing op noodzaak hiervan moet in de lokale driehoek plaatsvinden, zoals dit ook gebeurt voor de toekenning van de boa-bevoegdheid zelf. Zie ook de VNG-boa-visie.

Toekenning van geweldsbevoegdheden en –middelen moet niet alleen afhangen van incidenten die in het verleden hebben plaatsgevonden, maar moet worden gebaseerd op taakstelling van de boa's en de inschatting vooraf van de kans / het risico dat boa's met incidenten zullen/kunnen worden geconfronteerd. Denk daarbij bijvoorbeeld aan het optreden in de nachtelijke uren in uitgaansgebieden, bij grote evenementen, in uitgestrekte landelijke gebieden, waar de back-up van politie vaak enige tijd duurt e.d.

Formeel behoren ook de handboeien tot de geweldsmiddelen, terwijl deze feitelijk alleen als middel worden gebruikt om aangehouden personen die niet willen meewerken en/of verward zijn op een veilige manier over te brengen naar het politiebureau. De VNG pleit er daarom voor om de handboeien in het vervolg te rekenen tot de standaarduitrusting van gemeentelijke boa's domein 1, waarbij gemeenten zelf de keuze kunnen maken of zij hiervan wel of geen gebruik willen maken.

Daarnaast pleiten wij ervoor de toepassing van geweldsbevoegdheden en –middelen door boa's ook toe te staan voor feiten waarvoor zij niet opsporingsbevoegd zijn, zoals bijv. het aanhouden en boeien winkeldief. Toepassing van de geweldsbevoegdheid en –middelen vindt dan plaats binnen de spelregels van de Ambtsinstructie, zoals proportionaliteit en subsidiariteit. Zie ook G4-brief van 8 juni 2017 over de wijzigingen boa beleid.

Informatie-uitwisseling tussen boa's

Gemeenten pleiten ervoor dat gemeentelijke boa's een algemene bevoegdheid krijgen om naast het domein waarin ze werkzaam zijn ook breder onrechtmatigheden te kunnen constateren, een rapport te kunnen opmaken en dit te mogen melden aan collega's van het betreffende domein. Deze aanpassing is nodig in verband met oa. integrale aanpak van ondermijning. Aanpassingen die concreet nodig zijn:

- boa's moeten bevoegd zijn meldingen te maken op meerdere domeinen;
- boa's moeten ook kunnen rapporteren over waarnemingen (feiten) die buiten hun domein liggen;
- boa's moeten een rapport van een collega met bevoegdheden op een ander domein in een proces-verbaal kunnen vastleggen waardoor de bewijskracht wordt vergroot.

Wetboek van Strafrecht

Uit reacties van meerdere gemeenten blijkt dat de opsomming van de artikelen uit het Wetboek van strafrecht die boa's in de diverse domeinen mogen handhaven als vrij willekeurig wordt ervaren. De VNG pleit ervoor deze opsomming in de diverse domeinen nog eens goed tegen het licht te houden. Zie ook genoemde G4-brief.

Daarnaast is het goed om ook te bezien of er wellicht nog andere artikelen uit Wetboek van strafrecht door gemeentelijke boa's kunnen worden gehandhaafd. Als voorbeeld worden door een gemeente art. 186 (bevel tot verwijdering bij samenscholing) en art. 187 (beschadigen officiële bekendmakingen) genoemd.

Halt-verwijzingen van minderjarige overtreeders door gemeentelijke boa's gebeuren nu alleen op projectmatige en tijdelijke basis (bijv. vuurwerk rond oud- en nieuwjaar). VNG pleit voor een algemene bevoegdheid voor Halt-verwijzingen van minderjarige overtreeders door gemeentelijke boa's (art. 77° WvSr.). Zie ook genoemde G4-brief.

Tevens pleit de VNG ervoor om in de paragraaf "Vellige publieke taak" uit de Beleidsregels de werking van art. 184 Wetboek van strafrecht te verbreden, zodat het niet alleen als 'beschermingsartikel' voor boa's kan worden gebruikt, maar ook bij overtreding van gebiedsverboden, vechten op straat e.d. Zie ook genoemde G4-brief.

Diverse

Tot slot vraagt de VNG aandacht voor een aantal verschillende punten die ook door gemeenten zijn ingebracht:

- Uitbreiden boa-bevoegdheden: aanpak overlast van vrachtwagenparkeren / overnachten chauffeurs uit veelal Oost-Europese landen.
- Uitbreiding boa-bevoegdheden: aanpak openbare dronkenschap.
- Tempo in gewenste aanpassing van regelgeving / uitbreiding bevoegdheden.

VNG,
Den Haag, 10 oktober.

10140320.032 18-03-08 001 /

UIT: VNG-Positionpaper Bestuurlijke boete overlast openbare ruimte en lichte verkeersovertredingen.

Bijlage

Verruiming bestuurlijke boete voor Verkeer en Vervoer

Huidige bevoegdheden op basis van de bestuurlijke strafbeschikking

- hinderlijk of onveiligheid gedrag op straat (art 5 WVV)
- plaats op de weg (artikel 4 t/m 6 en artikel 10 RVV)
- stilstaan (artikel 10, 14 en 13 RVV)
- parkeerovertrredingen (art. 24 t/m 26 en 46 RVV)
- parkeren van fietsen/bromfietsen (art. 27 RVV)
- aanwijzingen volgen (art. 82 RVV)
- negatie C-borden in relatie tot openbare orde, waaronder milieuzones (Geslotenverklaring: artikel 62 RVV juncto bijlage 1 RVV Hoofdstuk C)

Nog niet bevoegd / wel gewenst relatie met leefbaarheid

- zonder licht rijden door fietsers (art. 35 RVV)
- zonder licht rijden / stilstaan door andere bestuurders (art. 32 t/m 40 RVV muv. art. 35 RVV)
- overstekende voetgangers: blinden met stok en zebra's (art. 49 RVV)
- snelheidsovertredingen (binnen bebouwde kom) tot max. 30 km/uur (art. 19, 20 22 aanhef en onder c, d en e en 45 RVV)
- negeren verbods-/gebodsborden/verkeerslichten/verkeerstekens (binnen bebouwde kom) (art. 63 t/m 81 RVV)
- beperking C borden Artikel 62 RVV laten vallen en ook D borden toevoegen (art. 62 en bijlage I RVV)
- opgevoerde brommers/snorscooters (Besluit voertuigen)
- rijden zonder rijbewijs op brommers/snorscooters (art. 107 WVV)
- rijden zonder verzekering op brommers/snorscooters (art. 30 Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen)
- gebruik signalen / toeteren (art. 28 RVV)
- onnodig geluid (art. 57 RVV)